

Torsdag den 29. marts 2012

113. glæder sig over "Europa 2020"-initiativet med projektobligationer som en mekanisme for risikodeling mellem EU og EIB, der yder støtte under et bestemt loft fra EU-budgettet, med henblik på at gear EU-midlerne og tiltrække yderligere finansiering fra den private sektor for individuelle infrastrukturprojekter i overensstemmelse med "Europa 2020"-målsætningerne; opfordrer EIB til at udføre en pilotfase for initiativet før slutningen af programmeringsperioden 2007-2013 med henblik på at vurdere systemets effektivitet;

114. anerkender det fremskridt, der er gjort af EIB med hensyn til at etablere klare procedurer over for ikke-samarbejdende jurisdiktioner; støtter banken i dens politik om ikke at deltage i aktiviteter, der gennemføres via ikke-samarbejdende jurisdiktioner; opfordrer EIB til at evaluere gennemførelsen og funktionen af dens "Politik over for dårligt regulerede, ikke-gennemsigtige og ikke-samarbejdende jurisdiktioner" og til at aflægge beretning for Europa-Parlamentet inden udgangen af 2012; opfordrer EIB til regelmæssigt at revidere og ajourføre denne politik for at sikre, at EIB's finansieringsaktiviteter ikke bidrager til nogen form for skatteunddragelse, hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme;

*

* *

115. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Rapport om Unionsborgerskab 2010

P7_TA(2012)0120

Europa-Parlamentets beslutning af 29. marts 2012 om rapport om Unionsborgerskab 2010 - Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder (2011/2182(INI))

(2013/C 257 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender,
- der henviser til retten til at indgive andragender, der er nedfældet i artikel 227 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 20 i TEUF, hvori begrebet unionsborgerskab er defineret,
- der henviser til anden del af TEUF med overskriften "Ikke-forskelsbehandling og unionsborgerskab" og til afsnit III og V i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til, at de europæiske arbejdstageres frie bevægelighed, der er sikret i artikel 45 i TEUF, forudsætter afskaffelse af enhver i nationalitet begrundet forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår,
- der henviser til artikel 3, 10 og 11 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 8 i TEUF,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. oktober 2010 med titlen "Rapport om Unionsborgerskab 2010 - Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder" (COM(2010)0603),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. oktober 2010 med titlen "På vej mod en akt for det indre marked - For en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne" (COM(2010)0608),

Torsdag den 29. marts 2012

- der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område ⁽²⁾ (direktivet om fri bevægelighed),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽³⁾ (direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 2. april 2009 om unionsborgerskabets problemer og perspektiver ⁽⁵⁾,
 - der henviser til Kommissionens forslag af 11. august 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om borgernes Europaår (2013) (COM(2011)0489),
 - der henviser til Stockholmprogrammet, som placerer borgeren i centrum for den europæiske indsats på områderne frihed, sikkerhed og retfærdighed og garanterer respekt for mangfoldighed og beskyttelse af de mest sårbare,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0047/2012),
- A. der henviser til, at unionsborgerne - uanset deres handicap - bl.a. har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, at de har valgret og er valgbare ved valg til Europa-Parlamentet og ved kommunale valg i den medlemsstat, hvor de har bopæl, at de har ret til konsular beskyttelse hos en anden medlemsstats diplomatiske og konsulære myndigheder i tredjelande, og at de har ret til at indgive andragender til Europa-Parlamentet og til at henvende sig til Den Europæiske Ombudsmand samt til Unionens institutioner og rådgivende organer på et af traktaternes sprog ⁽⁶⁾,
- B. der henviser til, at Lissabontraktaten har forbedret og konkretiseret begrebet unionsborgerskab - der blev indført med Maastrichttraktaten i 1992 - og de deraf afledte rettigheder, som også udvikles gennem retspraksis, ved at styrke Den Europæiske Unions status og image som forkæmper for borgernes rettigheder, ved at sørge for de lovgivningsmæssige redskaber til at stimulere en aktiv inddragelse af EU-borgerne og ved at skabe eller fremme nye rettigheder som f.eks. det europæiske borgerinitiativ og de individuelle rettigheder, som findes i chartret om grundlæggende rettigheder; der henviser til, at unionsborgerskabet bør ses som en kilde til både rettigheder og pligter;
- C. der henviser til, at dette viser EU's bestræbelser på at sætte dets borgere i centrum for dets indsats og arbejde for et område med frihed, retfærdighed og rettigheder for alle unionsborgere;

⁽¹⁾ EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

⁽³⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 137 E af 27.5.2010, s. 14.

⁽⁶⁾ Artikel 20, stk. 2, i TEUF.

Torsdag den 29. marts 2012

- D. glæder sig over EU-Domstolens retspraksis vedrørende fortolkningen af artikel 51 i chartret om grundlæggende rettigheder, navnlig dens afgørelse i ERT-sagen, hvor det understreges, at medlemsstaternes organer også er bundet af EU's overordnede grundlæggende rettigheder, hvis de ønsker at benytte nationale foranstaltninger til at indskrænke de grundlæggende frihedsrettigheder, som er garanteret i TEUF;
- E. der henviser til, at retten til fri bevægelighed er uløseligt forbundet med begreberne menneskerettigheder og unionsborgerskab og udgør en af unionsborgernes grundlæggende rettigheder og friheder i henhold til traktaterne;
- F. der henviser til, at der syv år efter, at direktivet om fri bevægelighed trådte i kraft, stadigvæk er mange problemer i forbindelse med dets gennemførelse; der henviser til, at de fleste klager drejer sig om unionsborgerne, deres ret til indrejse, deres ret til at tage ophold i mere end tre måneder, opholdstilladelsers gyldighed, bevarelse af deres ret til at tage ophold og til permanent ophold samt vedkommendes familiemedlemmers rettigheder;
- G. der henviser til, at mange borgere ikke har alle relevante oplysninger om deres rettigheder i henhold til direktivet om fri bevægelighed, især når de søger om rettigheder til familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere;
- H. der henviser til, at unionsborgere, der har deres sædvanlige opholdssted i Det Forenede Kongerige, og som søger om visse sociale sikringsydelse, skal gennemføre den såkaldte Right to Reside Test (test vedrørende retten til at tage ophold), og at der dermed pålægges ikke-britiske statsborgere yderligere betingelser;
- I. der henviser til, at sagen med Frankrigs udvisning af romaer i 2010 var kontroversiel, ikke kun set i lyset af de grundlæggende rettigheder, men også set på baggrund af retten til fri bevægelighed og synspunktet om forskelsbehandling på grund af nationalitet, race og etnisk oprindelse;
- J. der henviser til, at Europa-Parlamentet den 15. december 2011 vedtog en beslutning om fri bevægelighed for arbejdstagere inden for EU, hvori der blev lagt vægt på rumænske og bulgarske arbejdstageres rettigheder i det indre marked ⁽¹⁾; der henviser til, at adskillige medlemsstater har besluttet at indføre eller fortsat at anvende overgangsbestemmelser, der begrænser rumænske og bulgarske statsborgeres adgang til arbejdsmarkedene i de pågældende medlemsstater; der henviser til, at sådanne tiltag kan medføre udnyttelse af arbejdstagere, ulovligt arbejde og manglende adgang til sociale sikringsydelse;
- K. der henviser til, at udøvelse af en bred vifte af rettigheder, som borgerne tildeles i henhold til EU-lovgivningen, er afhængig af eller fremmes af arbejdstagernes frie bevægelighed og deres frivillige mobilitet; der henviser til, at fremme af den frie bevægelighed tilsvarende kan gøre det nemmere for borgerne at udnytte fordelene ved det indre marked til fulde, og at den samtidig er en vigtig kilde vækst;
- L. mener, at retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område kun giver mulighed for en bedre forståelse for værdien af den europæiske integration, hvis den ledsages af konkrete foranstaltninger fra EU's og medlemsstaternes side med hensyn til oplysning, uddannelse, anerkendelse af eksamensbeviser og arbejdstagernes mobilitet (blandt sæsonarbejdere, grænsearbejdere og udstationerede arbejdstagere samt arbejdstagere, der er blevet forflyttet som følge af flytninger af selskabers hjemsted osv.);
- M. I. der henviser til, at et stort antal andragender har vist, at der er problemer i forbindelse med at få adgang til sociale sikringsydelse, og at det hovedsageligt drejer sig om manglende samarbejde fra nationale myndigheders side, ukorrekt anvendelse af princippet om sammenlægning af ydelse, der er optjent i flere medlemsstater (især i forbindelse med overførsel af pensionsrettigheder), at der ikke gives korrekte oplysninger om de gældende regler, eller om byrdefuld forvaltning af sagerne; der henviser til, at EU-Domstolens dom af 21. juli 2011 ⁽²⁾ bekræfter, at unionsborgerne har ret til at flytte til en anden EU-medlemsstat og være berettigede til at være omfattet af socialsikring;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0587.

⁽²⁾ Se sagen Lucy Stewart mod Secretary of State for Work and Pensions, sag C-503/09.

Torsdag den 29. marts 2012

- N. der henviser til, at det forhold, at der inden for rammerne af Bolognaprocessen uddeles generelt accepterede eksamensbeviser for afslutningen på universitetsstudier, ses som et skridt hen imod en lettere anerkendelse af eksamensbeviser;
- O. der henviser til problemerne i forbindelse med ukorrekt anvendelse af direktiv 2005/36/EF (udligningsforanstaltninger, anmodning om yderligere dokumenter, ubegrundede negative afgørelser fra værtsmedlemsstatens side, unødige forsinkelser i behandlingen af ansøgninger, systematiske krav om bestemte sprogsprøver), hvilket udgør en betydelig hindring for udøvelsen af borgernes rettigheder overalt i Unionen og dermed fratager borgerne fordelene ved den sociale samhørighed;
- P. der henviser til, at andrageren anklager den tyske børne- og ungdomsforsorg (Jugendamt) for at forskelsbehandle ikke-tyske ægtefæller i blandede ægteskaber; der endvidere henviser til, at Jugendamt i visse tilfælde er en del af de vanskeligheder, som udenlandske fraskilte forældre møder, når de ønsker at forlade tysk territorium med deres børn;
- Q. der henviser til, at Parlamentet den 25. oktober 2011 vedtog en beslutning om mobilitet og integrering af personer med handicap og den europæiske handicapstrategi for 2010-2020 ⁽¹⁾; der henviser til, at et betydeligt antal andragender indgives af handicappede, som dagligt støder på mange barrierer, der hindrer dem i at udøve de rettigheder, som unionsborgere har, såsom normal brug af uddannelsessystemet og adgang til forsikring og offentlige transportmidler; der henviser til, at der er behov for et fælles EU-system, ved hjælp af hvilket man kan fastslå invaliditetsgraden, og der henviser til, at manglen på et sådant system kan føre til ulighed og endda social udstødelse;
- R. der henviser til, at enhver unionsborger, som stilles for domstolene i en medlemsstat, har ret til som led i sit forsvar at få adgang til dokumenter oversat til vedkommendes modersmål for at undgå forskelsbehandling på grund af sprog, og der navnlig henviser til, at enhver borger skal holdes underrettet om enhver retssag, der anlægges mod vedkommende, inden for en retsligt acceptabel frist;
- S. der henviser til, at de største hindringer for at udøve et aktivt unionsborgerskab ligger i borgernes manglende bevidsthed om deres rettigheder som unionsborgere og manglen på klart strukturerede og alment udbredte informationstjenester; der henviser til, at Parlamentet og Kommissionen i deres bestræbelser på at styrke unionsborgerskabet derfor skal rette fokus mod bedre, tilstrækkeligt finansieret kommunikation til borgerne og medlemsstaterne, både lokalt og nationalt, samtidig med at de fjerner eventuelle juridiske og administrative hindringer, der stadig eksisterer og hindrer unionsborgerne i at udøve deres rettigheder, samt sikrer, at borgerne har nem adgang til klar og præcis rådgivning;
1. glæder sig over rapporten om unionsborgerskab 2010, hvis mål er at afskaffe hindringerne for unionsborgernes rettigheder, og mener, at de deri indeholdte forslag er konkrete tiltag, der gør det muligt at nedbringe unødvendige udgifter og således bidrage til de unionsborgernes købekraft, hvilket er særligt vigtigt i krisetider; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der så hurtigt som muligt fremsættes forslag om de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger, som nævnes i rapporten, og at de vedtages, for således at sikre, at unionsborgernes rettigheder får virkning, og at alle medlemsstater afskaffer de ovennævnte hindringer og samtidig indfører administrative tiltag, som gør det lettere at gøre brug af disse rettigheder generelt, samtidig med at de fjerner eventuelle modsætninger mellem national og europæisk ret;
2. bemærker, at retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet, selv om den fremgår udtrykkeligt af traktaterne, hverken er tilstrækkeligt kendt eller anvendt, og efterlyser derfor forbedret, aktiv kommunikation til borgerne - herunder begrundelser og forklaringer - om deres ret til at indgive andragender på et af Den Europæiske Unions officielle sprog; opfordrer endvidere Kommissionen til at tilslutte sig Parlamentets bestræbelser ved at gøre mere for at reklamere for retten til at indgive andragender via dens kontorer i medlemsstaterne, deres decentraliserede oplysningsnetværk, de nationale ombudsmænds netværk samt alle de organisationer, der arbejder sammen med Kommissionen og Parlamentet, med henblik på at nå ud til så mange borgere som muligt og udveksle bedste praksis;

(1) Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0453.

Torsdag den 29. marts 2012

3. mener, at det europæiske borgerinitiativ, som træder i kraft fra 1. april 2012, er det første redskab til transnationalt deltagelsesdemokrati og giver borgerne mulighed for at engagere sig aktivt i udformningen af EU's politik og lovgivning; opfordrer til effektiv, gennemsigtig og ansvarlig anvendelse af forordningen om borgerinitiativer og vil især opfordre EU-institutionerne og medlemsstaterne til rettidigt at indføre alle nødvendige administrative og praktiske foranstaltninger, spille en aktiv rolle og deltage effektivt i at oplyse borgerne om dette nye redskab på en sådan måde, at alle unionsborgere kan få fuldt udbytte af det, samt især at bruge borgernes Europaår (2013) til at skabe fremdrift i bevidsthedsprocessen; mener derudover, at Udvalget for Andragender på grund af dets erfaring med direkte kontakt til borgere bør tildeles ansvaret for afholdelsen af offentlige høringer for initiativtagere til europæiske borgerinitiativer, der bliver til noget, således som det er bestemt i artikel 11 i forordningen om borgerinitiativer; foreslår, at Kommissionen regelmæssigt fremlægger en rapport om gennemførelsen af forordningen om borgerinitiativer for Udvalgt for Andragender;

4. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med udarbejdelsen af sin årlige rapport om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at fokusere ikke kun på anvendelsen af chartret, men også på EU-traktatens artikler vedrørende grundlæggende rettigheder og situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union; opfordrer Kommissionen til i den rapport at medtage mere detaljerede oplysninger om medlemsstaternes gennemførelse af chartret, når de anvender europæisk ret, og om de spørgsmål, som borgerne har rejst over for den, hvordan den har behandlet dem, og hvilke konkrete opfølgingsforanstaltninger den har truffet;

5. opfordrer alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer til at sikre, at retten til aktindsigt som nedfældet i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, som er en vigtig ret for unionsborgere, sikres ved hjælp af forbedret gennemsigtighed og lettere og mere brugervenlig og forståelig adgang til dokumenter og oplysninger, herunder gennem lettilgængelig teknologi, for således at gøre det muligt for borgerne at deltage i beslutningsprocessen på tættere hold; henviser i den forbindelse til, at Den Europæiske Ombudsmands indsats for at knæsette retten til aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter er af central betydning;

6. anerkender retten til adgang til oplysninger som en af demokratiets hjørnesten, men understreger samtidig, at adgang til oplysninger ikke må føre til overtrædelse af andre grundlæggende rettigheder, såsom retten til privatlivets fred og databeskyttelse; understreger, at adgang til oplysninger, som EU's institutioner ligger inde med, er af primær interesse for borgere, der ønsker at forstå de politiske og økonomiske overvejelser bag beslutningstagningen; mener på den baggrund, at Kommissionen kunne give bedre adgang til oplysninger om undersøgelser og traktatbrudsprocedurer uden dermed at bringe formålet med undersøgelserne i fare, og at en tungtvejende offentlig interesse meget vel kan begrunde aktindsigt i disse sager, navnlig i sager, hvor grundlæggende rettigheder, menneskers og dyrs sundhed og beskyttelse af miljøet mod en uoprettelig skade står på spil, eller hvor sagsanlæg er undervejs vedrørende forskelsbehandling af visse mindretal eller krænkelse af den menneskelige værdighed, når blot det er sikret, at forretningshemmeligheder og følsomme oplysninger i forbindelse med retssager, konkurrencesager og personsager er beskyttet;

7. tilskynder Kommissionen til at fortsætte sine nuværende bestræbelser på at sikre, at medlemsstaterne gennemfører og anvender direktivet om fri bevægelighed fuldt ud og korrekt, og til i den forbindelse til fulde at udnytte sin beføjelse til at indlede traktatbrudsprocedurer; opfordrer medlemsstaterne til at fjerne eksisterende juridiske og praktiske hindringer for borgernes frie bevægelighed og til hverken at indføre byrdefulde uberettigede administrative procedurer eller tolerere uacceptabel praksis, der begrænser anvendelsen af retten til fri bevægelighed; opfordrer endvidere Kommissionen til at optrappe sine bestræbelser på at øge bevidstheden om borgernes ret til fri bevægelighed og til at bistå dem i at gøre brug af denne ret, især når den nægtes dem eller indskrænkes, eller hvis der indføres praksis, som fører til direkte eller indirekte forskelsbehandling; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at fremlægge en vurdering af politikkerne vedrørende fri bevægelighed i den næste rapport om unionsborgerskab og til at foreslå konkrete metoder og foranstaltninger til at støtte anvendelsen af fri bevægelighed; understreger, at selv om begrebet unionsborgerskab er tæt forbundet med retten til fri bevægelighed, har også de borgere, som ikke forlader deres oprindelsesland, fordele af deres rettigheder som unionsborgere;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

Torsdag den 29. marts 2012

8. gentager sine tidligere opfordringer til medlemsstaterne om at sikre fri bevægelighed for alle unionsborgere og deres familier uden at forskelsbehandle nogen på grund af seksuel orientering eller nationalitet; gentager sin opfordring til medlemsstaterne til fuldt ud at anerkende rettighederne i henhold til artikel 2 og 3 i direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾, ikke kun for så vidt angår ægtefæller af forskelligt køn, men også registrerede partnere, medlemmer af en unionsborgers husstand og den partner, som en unionsborger er i et behørigt attesteret, stabilt forhold med, herunder personer i par af samme køn, på grundlag af principperne om gensidig anerkendelse, ligestilling, ikkeforskelsbehandling, værdighed samt respekt for privat- og familieliv; opfordrer Kommissionen til i denne sammenhæng at sikre, at direktivet anvendes strikte;

9. opfordrer medlemsstaterne til at fjerne hindringer for unionsborgernes frie bevægelighed og til at gøre noget for at vejlede og rådgive vandrende arbejdstagere om jobmuligheder og leve- og arbejdsvilkår i EU, samtidig med at de gør borgerne opmærksom på de risici, sort arbejde indebærer, og de fordele, som er forbundet med at få et lovligt arbejde (skat, socialsikring, ret til erhvervsuddannelse, ret til statsborgerskab, ret til bolig, ret til familiesammenføring, adgang til undervisning og praktisk uddannelse for børnene) ved hjælp af allerede eksisterende værktøjer (Eures);

10. efterlyser bedre koordinering medlemsstaterne imellem i forbindelse med løsning af problemer som dobbeltbeskatning og manglende harmonisering af pensionsbeskatning for unionsborgerne, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at forbedre og ajourføre deres bilaterale samarbejdsaftaler; støtter Kommissionens bestræbelser på at foreslå ny lovgivning med henblik på at fjerne skattemæssige hindringer og finder, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod registreringsafgifter på motorkøretøjer, der på et tidligere tidspunkt er blevet indregistreret i en anden medlemsstat;

11. opfordrer de medlemsstater, som jf. traktaten om Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse har besluttet at indføre et syvårs moratorium frem til 1. januar 2014 for retten til fri bevægelighed for arbejdstagere fra disse to lande eller har besluttet fortsat at anvende overgangsforanstaltninger, der begrænser rumænske og bulgarske statsborgeres adgang til arbejdsmarkedet i de pågældende medlemsstater ⁽²⁾, til at revidere deres beslutninger så hurtigt som muligt og i den forbindelse tage hensyn til princippet om ligestilling, forbuddet mod forskelsbehandling, disse beslutningers manglende berettigelse og princippet om solidaritet, således at de beskæftigelsesrettigheder, der er knyttet til unionsborgerskabet, ikke længere er begrænsede for rumænske og bulgarske borgere;

12. opfordrer Kommissionen til at rette mere opmærksomhed mod og reagere mere præcist på det store antal andragender vedrørende vanskeligheder med bevægeligheden for civilstandsdokumenter og anerkendelsen af disse dokumenter og deres retsvirkning ⁽³⁾, understreger derfor, hvor vigtigt det er at gøre fremskridt så hurtigt som muligt hen imod gensidig anerkendelse og sikring af den frie bevægelighed for civilstandsdokumenter uden forskelsbehandling på baggrund af artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder;

13. fremhæver, at masseudvisninger, ud over at udgøre en tilsidesættelse af de grundlæggende værdier og principper, som Den Europæiske Union er bygget på, udgør en overtrædelse af direktivet om fri bevægelighed; minder om, at indskrænkninger i retten til at færdes og opholde sig frit under henvisning til den offentlige orden eller sikkerhed ifølge direktivet om fri bevægelighed udelukkende kan begrundes i vedkommendes personlige adfærd, i hvilken forbindelse der ikke må ske forskelsbehandling på grund af et handicap eller etnisk eller national oprindelse, og at hverken mangel på økonomiske midler eller andre forhold vedrørende erstatning, straf eller tab af stemmeret kan anvendes som begrundelse for automatisk udsendelse af unionsborgere (direktivets betragtning 16 og artikel 14);

14. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fjerne politikker og til at annullere og ophæve lovgivning, der enten direkte eller indirekte forskelsbehandler romaer og andre mindretalsgrupper på grund af race og etnisk oprindelse, og opfordrer ligeledes medlemsstaterne til at ophøre med enhver form for forfølgelse, udsættelse og udvisning eller konfiskation af aktiver tilhørende et mindretal; opfordrer samtlige medlemsstater og Unionen til at påtage sig et fælles ansvar for at fremme og lette integrationen af romaer ved at give dem samme rettigheder og pligter som andre europæiske borgere, jf. Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2011 om EU's strategi for integration af romaer ⁽⁴⁾ og Kommissionens meddelelse om "En EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020" (COM(2011)0173), og til at fremme og beskytte deres grundlæggende rettigheder;

⁽¹⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ Se bl.a. andragenderne 0810/2011 og 0900/2011.

⁽³⁾ Se bl.a. andragende 0632/2008.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0092.

Torsdag den 29. marts 2012

15. opfordrer Kommissionen til at knytte inklusionsprioriteringerne sammen med et sæt klare mål, herunder beskyttelse af borgere mod forskelsbehandling på alle livets områder og fremme af en social dialog mellem romaer og ikke-romaer med det sigte at bekæmpe racisme og fremmedhad; opfordrer Kommissionen i dens egenskab af traktaternes vogter til at sikre, at den relevante lovgivning anvendes til fulde, og at der indføres passende sanktioner ved racistisk motiverede forbrydelser ⁽¹⁾;

16. udtrykker bekymring over, at anvendelsen af retsreglerne stadig er utilfredsstillende, selv om retten til at færdes og opholde sig frit er solidt forankret i EU's primære ret og er betydeligt udviklet i den afledte ret; understreger, at medlemsstaterne bør samarbejde om at fjerne alle tilbageværende administrative og juridiske hindringer, som de gøres opmærksom på af EU's institutioner eller Udvalget for Andragender; opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at vurdere, hvorvidt medlemsstaternes lovgivning og praksis krænker unionsborgernes rettigheder i henhold til traktaterne og direktivet om fri bevægelighed og eventuelt pålægger unionsborgerne og deres familier en unødigt byrde ved indirekte at begrænse deres ret til fri bevægelighed;

17. minder om, at de næsten 80 mio. handicappede i EU stadigvæk oplever ofte uovervindelige hindringer, når de på forskellig måde udøver deres ret som unionsborgere til fri bevægelighed; opfordrer følgelig EU-institutionerne og medlemsstaterne til at identificere og fjerne hindringer og barrierer, der begrænser de handicappedes muligheder for at nyde godt af unionsborgernes rettigheder, og sørge for, at handicappede får lettere adgang til alle befordringsmidler, infrastruktur, offentlig undervisning og information uden forsinkelser eller ekstra omkostninger, og det hurtigst muligt i overensstemmelse med den europæiske handicapstrategi 2010-2020 (COM(2010)0636) og Parlamentets ovennævnte beslutning af 25. oktober 2011, der er baseret på den strategi; gør også opmærksom på det uforholdsmæssigt store antal ældre med nedsat mobilitet; opfordrer til, at der oprettes et program af Erasmus-typen for handicappede;

18. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at hørehæmmede sigtede og tiltalte, herunder forurettede i straffesager, hvis de ønsker det, får stillet egnede tegnsprogstolke til rådighed med henblik på at sikre deres rettigheder og bevare deres værdighed, og henleder Kommissionens opmærksomhed på behovet for sådanne tjenester;

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne - under henvisning til Kommissionens forslag om at lette adgangen til tværnational sundhedspleje og i betragtning af, at patienters ret til oplysninger er grundlæggende - til at informere unionsborgerne mere fyldestgørende om deres rettigheder og muligheder for at håndhæve disse rettigheder, herunder de praktiske aspekter såsom godtgørelse af udgifter på grundlag af det europæiske sygesikringskort; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til med fuld respekt for EU's lovgivning om databeskyttelse at udnytte det eksisterende potentiale for telemedicin og e-sundhed maksimalt senest i 2020; glæder sig meget over Kommissionens initiativ til at udvikle et nyt system til elektronisk udveksling af socialsikringsdata og opfordrer i denne sammenhæng til øget samarbejde mellem de nationale sociale sikringsordninger; støtter desuden op om pilotprojekter, der sigter mod at give unionsborgerne sikker adgang via internettet til deres patientoplysninger og sikre interoperabilitet for patientjournaler;

20. konstaterer, at de største hindringer for, at borgerne kan nyde godt af det større udbud af varer og de konkurrencedygtige priser på det indre marked, er dels manglende kendskab til forbrugerrettigheder i andre EU-lande, dels manglende oplysninger til forbrugere, der foretager onlinekøb i andre medlemsstater; mener, at oplysningerne til forbrugerne nogle gange er komplekse, og at det er nødvendigt med en forenkling, f.eks. af mærkningen;

21. minder om Kommissionens seneste udgivelser om hhv. "Consumer Empowerment" (Forbrugerindflydelse) og "The 20 main concerns" (De 20 største bekymringer), der tydeligt viser de informations-, lovgivnings- og gennemførelsesmæssige mangler, som fortsat plager det indre marked, f.eks. det grove misbrug fra visse telefonbogstjenesters side; opfordrer Kommissionen til at se nærmere på udviklingen af det digitale indre marked som en prioritet; glæder sig over Kommissionens arbejde og engagement til fordel for gennemførelse af akten for det indre marked; anmoder om yderligere tiltag fra medlemsstaternes side for i samordning med Kommissionen at overvinde de forhindringer, der hindrer borgerne i at få adgang til online tjenesteydelser; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens forslag til en europæisk aftaleret;

⁽¹⁾ Se bl.a. andragenderne 1351/2008, 0945/2010 og 1300/2010.

Torsdag den 29. marts 2012

22. er af den opfattelse, at det bør gøres lettere for unionsborgere, der etablerer sig i en anden medlemsstat, at få adgang til bankernes tjenesteydelser; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe de fornødne lovgivningsmæssige foranstaltninger til at sikre, at alle unionsborgere kan oprette en basal betalingskonto; understreger nødvendigheden af at forbedre bankgebyrers gennemsigtighed;

23. konstaterer forskellene mellem medlemsstaterne med hensyn til mobiltelefoni- og internetabonnementer; understreger, at faldet i priserne for roaming udelukkende har fundet sted takket være EU-lovgivningen; kræver i tråd hermed offentliggørelse af kostprisen i hver enkelt medlemsstat for sms'er, mms'er, minutpriser for opkald og internetforbindelse med henblik på at fremme indførelsen af faste takster på EU-plan, hvilket giver mulighed for at reducere mobilitetsomkostningerne;

24. fordømmer praksissen med koblingssalg; ønsker, at borgernes Europaår også bliver benyttet som en lejlighed til at rette borgernes opmærksomhed mod de foranstaltninger, som har beskyttet dem i deres egenskab af forbrugere, og som har bidraget til at bevare deres købekraft i krisetider;

25. opfordrer Kommissionen til at overvåge, at medlemsstaterne anvender forordningerne om koordinering af de sociale sikringsordninger korrekt, og i den forbindelse især fokusere på de nye aspekter, der blev indført med forordningerne (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009, som trådte i kraft den 1. maj 2010;

26. er bekymret over, at mange andragere af de britiske myndigheder blev pålagt at aflægge den såkaldte Right to Reside Test for at få adgang til sociale boliger eller andre ydelser, f.eks. støtte til arbejdssøgende ⁽¹⁾; gør især opmærksom på, at dette krav udgør en indirekte forskelsbehandling på grund af nationalitet og således er en overtrædelse af artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004; opfordrer indtrængende Det Forenede Kongerige til at bringe dets lovgivning i tråd med EU-retten;

27. opfordrer Det Forenede Kongerige til at efterleve Den Europæiske Unions Domstols afgørelser vedrørende eksport af kontantydelse ved sygdom ⁽²⁾ og til ikke at anvende dets såkaldte Past Presence Test (prøvning af tidligere ophold), når andre relevante omstændigheder kan anvendes til at fastslå, at der består en reel forbindelse til Det Forenede Kongeriges sociale sikringssystem;

28. er af den opfattelse, at et opdateret direktiv om erhvervs-mæssige kvalifikationer bør fokusere på at fjerne forhindringer for uddannelsesmæssig mobilitet med særligt fokus på unge og samtidig strømline de informationskilder, der i øjeblikket er til rådighed for erhvervsudøvende, og sikre koordinering med portalen "Dit Europa"; opfordrer indtrængende Kommissionen til at strømline formidlingen af information om mobilitet til studerende, undervisere og forskere i EU ved at oprette et kvikskranke-system; er enig i, at et frivilligt EU-erhvervspas kan være et redskab til at gøre det lettere at udnytte mobiliteten blandt unionsborgerne og kan udgøre et specifikt eksempel på et borgernes Europa;

29. opfordrer indtrængende de medlemsstater, der endnu ikke har indført det system af udligningsforanstaltninger, der kræves i medfør af artikel 10 i direktivet om erhvervs-mæssige kvalifikationer, til at gøre dette inden for rammerne af den generelle ordning, idet det tilsyneladende skaber forskelsbehandling på grund af nationalitet, hvis de ikke gør det; fremhæver i den forbindelse, at borgere i medlemsstater, der blev medlem af Unionen i 2004 og 2007, navnlig borgere med uddannelser inden for sundhedssektoren (læger, jordemødre og sygeplejersker) har rapporteret om problemer med anerkendelse af deres kvalifikationer eller af rettigheder, de har opnået i en anden medlemsstat end deres egen ⁽³⁾;

30. minder om, at et af de ældste udestående andragender vedrører den forskelsbehandling, som lektorer i fremmedsprog ("lettori") er blevet udsat for på adskillige italienske universiteter ⁽⁴⁾; opfordrer Kommissionen til at foretage yderligere undersøgelse af den såkaldte Gelmini-reform, der trådte i kraft i december 2010; opfordrer de italienske myndigheder og de omhandlede universiteter til at løse problemerne i denne sag som en hastesag; er imidlertid af den opfattelse, at der ikke er tale om et isoleret tilfælde, og at medlemsstaternes ombudsmænd derfor kunne mødes for at drøfte, hvilke løsninger der kan anvendes i Europa;

⁽¹⁾ Se bl.a. andragenderne 0401/2009 og 1119/2009.

⁽²⁾ Sag C-299/05 af 18. oktober 2007 og den nyere sag C-503/09 af 21. juli 2011.

⁽³⁾ Se bl.a. andragende 0112/2009.

⁽⁴⁾ Se bl.a. andragenderne 0511/1998 og 0689/1998.

Torsdag den 29. marts 2012

31. foreslår, at der oprettes en særlig og ofte opdateret internetportal, der giver de nationale, regionale og lokale myndigheder mulighed for at pege på de erhvervssektorer, der er på udkig efter medarbejdere, med henblik på at fremme frivillig mobilitet;

32. minder om, at forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ fastlægger princippet om, at børn bør kunne bevare deres forhold til begge forældre efter forældrenes separation, selv om de bor i forskellige medlemsstater; fremhæver, at medlemsstaterne på trods af, at indførelse og anvendelse af væsentlige regler om adgangsrättigheder på nuværende tidspunkt hører under medlemsstaternes kompetence, skal overholde EU-retten i forbindelse med udøvelsen af deres beføjelser, navnlig traktatens bestemmelser om alle unionsborgeres ret til at færdes og opholde sig frit i en anden medlemsstat ⁽²⁾ samt opretholdelsen af båndene mellem forældre og børn, bedsteforældre og børnebørn eller mellem søskende; tilføjer, at de til tider lange ventetider og antallet af procedurer, som de forældre, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland med deres barn/børn, underkastes, er en hindring for unionsborgernes frie bevægelighed; opfordrer Kommissionen til at undersøge påstandene om, at de tyske børne- og ungdomsmyndigheder (Jugendamt) diskriminerer den ikketyske ægtefælle i blandede ægteskaber;

33. understreger vigtigheden af administrativt samarbejde i sager vedrørende civilstand; bemærker f.eks., at enhver stat, der ønsker at ændre et barns civilstandsdokumenter, der er anerkendt i en EU-medlemsstat, skal underrette den pågældende medlemsstat om sit ønske om at foretage en ændring, således at dokumenter såsom fødselsattester ikke kan ændres på en sådan måde, at et barns identitet kan slettes;

34. mener, at enhver unionsborger, der er anerkendt som forælder til et barn født i eller uden for ægteskabet, skal underrettes om sine klagemuligheder i tilfælde af separation med henblik på at have samværsret, medmindre barnet udsættes for en reel og dokumenteret fare, hvilket afgøres i fællesskab af de lande, som forældrene og børnene stammer fra;

35. kræver, at der indføres en forligsperson eller i det mindste en børneforligsperson i hver enkelt medlemsstat, som råder over tilstrækkelige beføjelser til at få adgang til alle dokumenter samt til at omstøde en retsafgørelse med henblik på at koordinere klagerne og de juridiske vanskeligheder, som forældre, der separeres, støder på, for at forhindre, at forældrene ikke foretrækker en ulovlig adfærd for at gøre det gældende, som de anser som deres og deres børns ret; tilføjer, at enhver borger kan henvende sig til denne forligsperson i sit hjemland samt i det land, hvor borgeren mener, at hans rettigheder ikke er blevet respekteret;

36. opfordrer de medlemsstater, som ikke har ratificeret Rådets afgørelse af 12. juli 2010 om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation, til at ratificere den, således at unionsborgerne er ligestillede med hensyn til valget af, hvilken lov der skal gælde for deres skilsmisse; opfordrer desuden Kommissionen til at fremme dette nye instrument i forbindelse med borgernes Europaår, idet antallet af grænseoverskridende skilsmisser uundgåeligt vil stige i takt med antallet af grænseoverskridende ægteskaber;

37. mener, at enhver borger, der synes, at vedkommendes rettigheder tilsidesættes, i det mindste bør råde over en klageret på lokalt, nationalt eller europæisk niveau for at forsvare disse rettigheder;

38. gør endnu engang opmærksom på de problemer, som de unionsborgere har, der besluttede at gøre brug af deres etableringsret i medfør af artikel 49 i TEUF og lovligt købte ejendomme i Spanien, hvilket efterfølgende blev gjort ulovligt; opfordrer indtrængende de spanske myndigheder til at foretage en grundig revision af den måde, Ley de Costas (kystloven) anvendes på, med henblik på at undgå at påvirke private grundejeres rettigheder, idet det tages i betragtning, at ejendomsretten ikke henhører under EU's beføjelser, men er omfattet af nærhedsprincippet i henhold til traktaterne;

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældresvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

⁽²⁾ Se bl.a. andragende 1614/2009.

Torsdag den 29. marts 2012

39. understreger igen, at Udvalget for Andragender prioriterer særligt højt, at der findes en løsning på de langvarige problemer vedrørende ejendomme; påpeger, at unionsborgere, såvel statsborgere som ikke-statsborgere, har haft en række alvorlige problemer med ejendomshandler og bankgarantier, og at krænkelse af ejendomsrettigheder, hvilket har medvirket til manglende tillid til det grænseoverskridende ejendomsmarked og til Europas økonomiske problemer; opfordrer til, at Unionens principper om forbrugerbeskyttelse og fri bevægelighed udvides til også at dække ejendomsområdet, og gentager sin opfordring til, at retten til lovligt erhvervede ejendomme respekteres til fulde;

40. anerkender, at der er en række hindringer for, at unionsborgerne har fuldt udbytte af deres rettigheder ved valg, når de bor i et andet land end deres eget, at valgretten er den mest håndgribelige af unionsborgernes politiske rettigheder, og at der ikke må være nogen formaliteter, der diskriminerer og komplicerer udøvelsen af denne rettighed; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre borgerne mere bevidste om denne rettighed ved hjælp af målrettede oplysningskampagner forud for relevante valg; glæder sig over Kommissionens vilje til at forenkle den procedure, der gør det muligt for unionsborgere at stille op til valg til Europa-Parlamentet i deres bopælsland og opfordrer Kommissionen til foretage det tekniske forarbejde, der gør det muligt at forbedre mekanismerne til forebyggelse af dobbelt stemmeafgivning og tab af stemmeret; foreslår i denne forbindelse, at der oprettes et europæisk valgregister til brug ved valg til Europa-Parlamentet; støtter Kommissionens indsats til fordel for en samtidig offentliggørelse af resultaterne af valget til Europa-Parlamentet i hver medlemsstat; opfordrer medlemsstaterne til at finde bedre løsninger til forbedring af valgreglerne og til at fremme bedste praksis; understreger, at bl.a. en mere direkte borgerinddragelse gennem europæiske politiske partier er et afgørende skridt for at opnå "mere" Europa og et mere ægte demokrati;

41. foreslår, at medlemskab af et europæisk politisk parti kunne blive foreslået oftere, når nogen bliver medlem af et nationalt parti, for på den måde at fremme borgernes politiske engagement på europæisk plan;

42. er af den opfattelse, at etableringen af en fysisk og internetbaseret kvikskranke for borgerne, "Dit Europa", er af stor betydning for enkeltpersoner, der søger rådgivning eller ønsker at udnytte deres klagemuligheder, uanset om disse personer har boet i et land længe eller er nytilkomne; anerkender samtidigt, at de informations- og problemløsningsnetværk, som Kommissionen har etableret (f.eks. Europe Direct, Solvit og de europæiske forbrugercentre), er vigtige partnere i forbindelse med behandling af klager over forhold på det indre marked, der ikke fungerer, eller indskrænkninger i unionsborgernes rettigheder; opfordrer Kommissionen til at fremme disse online og tilgængelige tjenester på en mere aktiv måde, ikke kun ved at inddrage eksisterende hjælpetjenester og problemløsningstjenester på EU-niveau, men navnlig også ved, at Kommissionen på en mere generel og aktiv måde udbreder kendskabet til disse tjenester blandt borgerne;

43. mener, at grænsegængere, der lider en del under bureaukrati i medlemsstaterne, har brug for bedre, mere målrettede oplysninger om deres sociale og professionelle rettigheder; opfordrer Kommissionen til at udarbejde informationsmateriale, der på en klar og enkel måde og i korte træk beskriver de rettigheder, som alle unionsborgere har, der flytter, arbejder, studerer, køber ind, rejser og udøver deres politiske rettigheder på tværs af grænserne; er af den opfattelse, at et nyt borgerbaseret system til alternativ tvistbilæggelse, der bygger på de eksisterende rådgivningsorganer og administrative strukturer, et langt stykke af vejen vil kunne bidrage til at sikre forbrugerne økonomisk overkommelige, hensigtsmæssige og tilgængelige udenretslige tvistbilæggelsesprocedurer;

44. foreslår Kommissionen at gennemføre en undersøgelse om, hvordan unionsborgerne ønsker at orienteres om EU's aktiviteter, for at opfylde deres forventninger mere direkte;

45. opfordrer Kommissionen til overalt i EU at forbedre formidling af oplysninger om EU's aktiviteter ved at øge antallet af lokale informationskontorer;

46. ønsker, at omfanget af dokumenter, der gør det nødvendigt at få udarbejdet en bekræftet oversættelse i forbindelse med retssager, begrænses til det absolutte minimum for ikke at forhale borgerens forsvar og undgå for store retsomkostninger;

47. ønsker, at det skal være let for enhver unionsborger, der mener at være offer for en overdreven nidkærhed eller et misbrug af dominerende stilling fra administrative myndigheder eller politiet i en anden medlemsstat, at henvende sig til den lokale eller nationale myndighed, der er ansvarlig for klager over disse enheder;

Torsdag den 29. marts 2012

48. opfordrer Kommissionen, som støtter etablering af venskabsbyordninger mellem europæiske byer, til ikke udelukkende at fokusere på at yde støtte til venskabsbyordninger med de nye medlemsstater eller med tredjelande, men at bidrage til, at de ældre venskabsbyordninger fortsætter med at modtage EU-støtte for at sikre deres beståen, som for tiden er truet;
49. mener, at enhver unionsborger har ret til fri adgang til neutrale oplysninger af høj kvalitet; følger med største bekymring oprettelsen af medietilsynsmyndigheder, som er for tæt knyttede til den politiske magt;
50. mener, at Unionen mere regelmæssigt bør kommunikere via fjernsynet, der er et vigtigt medium til at formidle information med; glæder sig derfor over de supplerende budgetmidler, der er afsat til Euronews;
51. glæder sig over Kommissionens nylige forslag om at styrke den beskyttelse af unionsborgerne, som en anden medlemsstats diplomatiske eller konsulære myndigheder giver, navnlig ved at præcisere, hvornår en borger anses for ikke at være repræsenteret, og ved at specificere, hvilken type assistance medlemsstaterne typisk yder, når der er behov for det;
52. lykønsker Kommissionen med lanceringen af e-justice-portalen, der indeholder en nyttig samling af lovgivningsmæssige procedurer og ordninger i hver enkelt medlemsstat;
53. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med Udvalget for Andragender om at udarbejde en ny rapport om unionsborgerskabet i 2013; præcisere i den forbindelse, at Udvalget for Andragender (inden offentliggørelsen af denne næste rapport) kritisk vil gennemgå de resultater, som er opnået med hensyn til at styrke unionsborgerskabet, navnlig på grundlag af de modtagne andragender, og i givet fald vil opfordre Kommissionen til yderligere foranstaltninger;
54. glæder sig over Kommissionens forslag om at udnævne 2013 til borgernes Europaår, hvilket vil skabe og øge bevidstheden om de rettigheder og fordele, der er knyttet til unionsborgerskabet; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med lokale, regionale og nationale myndigheder samt repræsentanter for civilsamfundet at benytte sig af denne mulighed til at styrke sine bestræbelser på at beskytte og fremme borgernes rettigheder og dermed styrke EU's status og image som forsvarer og forkæmper for disse rettigheder; understreger, at det er vigtigt at udnytte det strategiske potentiale i året 2013 til at fremskynde de samfundspolitiske ændringer, som er nødvendige for at bekæmpe den manglende tillid, der er blevet forværret af de økonomiske kriser; opfordrer til, at unionsborgerskabet indsættes som en prioritet for det nuværende formandskab for Rådet for Den Europæiske Union; udtrykker håb om, at borgernes Europaår i 2013 vil bidrage til at løse EU's socioøkonomiske problemer og virke for fremskridt hen imod et marked, der er til gavn for alle borgere, samtidig med at det øger den generelle bevidsthed om unionsborgeres status betydeligt;
55. foreslår Kommissionen at udskrive en konkurrence på EU-plan i løbet af 2012 om at designe et logo for borgernes Europaår;
56. opfordrer Parlamentet og Rådet til at sørge for, at medlemsstaterne råder over tilstrækkelige budgetmidler til at sikre gode vilkår for gennemførelsen af borgernes Europaår i 2013 og de dertil knyttede aktiviteter, navnlig i medierne, således at de fastsatte mål kan nås;
57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-